Nedjelja, 01.03.2015.g.

JA U BRAK VJERUJEM!

Ta rečenica mi se već nekoliko dana "vrti" u mislima i srcu. A počelo je

neki dan kada sam sjedio u kafiću i čekao dvije drage osobe, oca i kćer,

koju su me nazvali da im pomognem napisati neki podnesak ili nešto za

rastavu. Jer je kćer htjela podnijeti zahtjev za rastavu od muža koji ju je

maltretirao, pa čak i tukao. I trajalo je to mjesecima.

I dok sam ih čekao, razmišljao sam o svemu. I SUZE SU MI SAME

KRENULE NIZ LICE.

OBUZELA ME OGROMNA TUGA. I JAD. I NEMOĆ.

KAKO SAMO ZLI I NJEGOVI ZLI DUHOVI LAKO RUŠE I

RAZARAJU TAMO GDJE NEMA GOSPODINA BOGA!

TAMO GDJE IH SVAKODNEVNO ZOVU GRIJESI LJUDI KOJE ČINE

U SVOJIM ŽIVOTIMA, U ŽIVOTIMA SVOJIH OBITELJI!

TAMO GDJE IH TI GRIJESI TOLIKO ČESTO "ZOVU" DA SE ONI

I TRAJNO NASTANE.

I ONI ONDA NEMAJU VELIKIH PROBLEMA DA ČINE ZLO.

ONI SE TADA IGRAJU S TIM DRAGIM LJUDIMA, NJIHOVIM

DUŠAMA, NJIHOVIM ŽIVOTIMA.

ALI, JA U BRAK VJERUJEM!

I obećao sam si prije dvije godine da više neću nikome pomagati u rastavi

braka. Pravnik sam po struci pa mi oni koji me poznaju dolaze po te

savjete. I prije sam tako učinio puno grijeha kada sam nekima iz svoje

obitelji i prijatelja pomagao da na sudu brzo provedu rastave braka.

I sam sam prije mojeg obraćenja govorio svojoj supruzi da ako nećemo

moći zajedno, da je tada najbolje da se rastanemo.

Sve dok se nisam učvrstio u vjeri i vidio kolike sam grijehe na taj način

činio.

PA TKO SAM JA DA RASTAVLJAM ONO ŠTO SAM JEDNOM

DOBROVOLJNO, IZ LJUBAVI, SKLOPIO!?

I TO PRED GOSPODINOM BOGOM KOJI JE TU MOJU VEZU

ZAPEČATIO SVE "DOK NAS SMRTI NE RASTAVI".

TADA SAM SHVATIO DA SAM JA SVOJU SUPRUGU VOLIO

KADA SMO SE VJENČALI U CRKVI.

DA SAM JOJ OBEĆAO "U DOBRU I U ZLU".

I DA NE MOGU UTJECATI NA TO ŠTO ĆE ONA UČINITI.

NE MOGU JU PRISILITI DA ONA MENE VOLI I DA SE OD

MENE NE RASTAVLJA.

ALI MOGU IMATI SVOJ STAV.

A ON JE BIO DA JA NJU VOLIM TAKVU KAKVA JE I DA

NE ŽELIM RASTAVU.

I to sam joj prije nekih 2-3 godine i rekao.

DA SE JA NIKADA OD NJE NEĆU RASTATI. JER SAM JU VOLIO

KADA SMO SE VJENČALI. I DA JU DANAS VOLIM TAKVA KAKVA

JE.

I DA JE ONA ZA MENE JEDINA.

DA NE MOGU UTJECATI NA TO ŠTO ĆE ONA UČINITI I ŠTO

ONA OSJEĆA. ALI, AKO ĆE SE HTJETI RASTATI OD MENE DA

ĆE ONDA ONA MORATI SVE SAMA UČINITI.

DA JA NEĆU DOĆI NITI NA SUD NITI NA CENTAR ZA

SOCIJALNI RAD. OSIM AKO ME POLICIJA NE DOVEDE.

I eto, do danas smo ostali zajedno. I borim se sa svakodnevnim

kušnjama. I SVATKO ZA SEBE I ZAJEDNO.

Zato JA U BRAK VJERUJEM!

I zato to jutro, čekajući to dvoje dragih ljudi, nisam znao kako da im

kažem da im ja u tome, u toj rastavi neću pomagati.

Oni su od mene očekivali veliku pomoć, to drago mlado stvorenje, ta

mlada žena, bila je maltretirana već mjesecima, godinama.

I borila se da očuva taj svoj brak. Ali više nije mogla, više nije imala

snage…

Dok sam ju gledao nasuprot sebe za stolom, vidio sam malo mršavo

stvorenje, suznih očiju, na rubu snaga, kojoj su drhtale ruke kada si je

palila cigaretu.

DA, BIO SAM TUŽAN.

ALI SE MOJE ODLUKE NISU U NIČEMU PROMIJENILE.

Rekao sam joj da se za brak isplati boriti. Da je ona tog svojeg muža

voljela kada su se vjenčali. Da mu treba dati priliku.

Da ona ne smije od njega dići ruke jer ako to ona učini, onda će on

zauvijek propasti.

A ona mi kaže da sve to ona zna ali da nema više snage, da joj je strah

od njega toliki da više ne može.

A taj njezin muž, kao i u mnogo sličnih slučajeva, pije, ovisnik je o

alkoholu, ne radi. Ali ju voli na neki svoj način. Ali, oni žive kod njega

gdje cijela obitelj pije, i gdje se ne ide u crkvu na mise, i gdje se puno

psuje i ima drugih grijeha. GDJE ZLI I NJEGOVI CARUJU.

I ta draga mlada žena je sad pobjegla od svega toga kod svojih, kod oca i

majke.

Pa sam joj rekao da je za sada on sve učinila. Da mora sada pustiti da se

stvari malo slegnu.

Da mora ona izvući iz sebe ono što ona može, odrediti granice preko

kojih ne može. A da to do sada nije učinila.

Da će njezin muž sigurno dolaziti do nje da ju nagovori da ju vrati. I da

ga neka primi, neka s njim razgovara, neka odu u šetnju ili nekud na kavu

i neka razgovaraju. Neka ne digne ruke od njega.

Da mu prvo postavi uvjet da dobrovoljno ode na liječenje od alkohola.

Da se onda odsele od njegovih negdje gdje će probati sami živjeti.

Da si nađe neki posao.

Dok sam joj to govorio, ona me više puta prekidala i govorila da on sve

to neće, da je govorio da neće, itd.

Ja sam joj opet ponovio da to nije njezino što će on učiniti. To mora

prepustiti njemu. On mora donijeti svoje odluke.

Ako je ona donijela svoje, mora njega pustiti da donese svoje. Ne ga

osuđivati nego mu probati pomoći.

Ako on prihvati to što mu je ona predložila, mora mu u tome biti

podrška.

Ako ne prihvati, onda je on donio svoje odluke koje ga vode u propast. A

da onda ona ne mora biti dio toga njegovog života.

ALI, DA MU MORA DATI ŠANSU.

DA TO ZLO U NJIHOVIM ODNOSIMA NIJE DOŠLO PREKO

NOĆI I DA PREKO NOĆI NEĆE OTIĆI.

DA SE ZA BRAK VRIJEDI BORITI.

DA JE ONA SADA SVOJE ODLUKE DONIJELA ALI DA JOJ

TREBA SNAGE I MIRA DA SE SA NJIMA NOSI. I DA SE

BORI.

A DA SE PAPIR ZA RASTAVU UVIJEK MOŽE PODNIJETI.

TO JE SAMO JEDAN PAPIR.

ALI PRED GOSPODINOM BOGOM ON NE VRIJEDI.

I još smo dosta razgovarali. Na kraju se malo smirila i složila se sa mnom

da će sada sve to malo pustiti. Da će se probati kod roditelja smiriti i

pronaći snage za daljnji život. Da će sa svojim suprugom o svemu

razgovarati i postaviti mu svoje uvjete za daljnji zajednički život. Pa će se

onda kroz neko vrijeme vidjeti kuda će sve to ići.

BAŠ SAM BIO TUŽAN. ALI I JAK U SVOJIM NAKANAMA.

JER JA U BRAK VJERUJEM!

ZA BRAK SE ISPLATI BORITI.

I OPET, NE MOŽEMO UTJECATI NA SVOJE SUPRUŽNIKE ŠTO ĆE

ONI UČINITI. TO NE MOŽEMO.

ALI MOŽEMO NA SEBE I SVOJE ODLUKE.

I ČISTOĆU SVOJEGA SRCA.

JER ODLUKE O BRAKU SE DONOSE U SRCU.

I JEDNOG DANA, KADA DOĐEMO KOD GOSPODINA, ON ĆE

NAS SAMO PITATI ŠTO SMO UČINILI DA OČUVAMO SVOJ

BRAK. NEĆE NAM POMAGATI ODGOVORI DA JE ONAJ

DRUGI UČINIO OVO ILI ONO, DA NAS JE OVAKO ILI

ONAKO POVRIJEDIO. NE.

GOSPODINA ĆE SAMO INTERESIRATI ŠTO SMO MI UČINILI.

KOLIKO SMO MU POMOGLI NOSITI KRIŽ POTEŠKOĆA KOJE

SU NASTALE U NAŠEM BRAKU.

KAO ŠTO JE ON PREUZEO NA SEBE NOSITI KRIŽ SVIH

NAŠIH GRIJEHA.

A KOLIKO MI VJERUJEMO U GOSPODINA BOGA!?!

KAKO MOŽEMO GOVORITI DA VJERUJEMO U GOSPODINA BOGA

A NE MOŽEMO SE BORITI ZA SVOJ BRAK, NE MOŽEMO

PODNOSITI POTEŠKOĆE KOJE SE U NJEMU DOGAĐAJU!?

BUSAMO SE U PRSA KAKO VJERUJEMO A ZAGOVARAMO

RASTAVU BRAKA, POMAŽEMO DRUGIMA U TOME, SAMI TO

ŽELIMO!?

KAKO!?

PREISPITAJMO SVOJU VJERU! JER SIGURNO OKO SEBE, ILI

MOŽDA ČAK I U SVOJEM BRAKU, IMAMO SLUČAJEVA KADA SE

SVE OVO DOGAĐA.

KAKO SE MI U TOME SVEMU PONAŠAMO!?

JA U BRAK VJERUJEM!

I TRUDIT ĆU SE DA POMOGNEM SVAKOME DA OČUVA SVOJ

BRAK. KOLIKO ĆU MOĆI, KAKO ĆE ME GOSPODIN VODITI U

TOME.

ALI MOJA ODLUKA JE DA JA U BRAK VJERUJEM.

I DANAS ĆU TU DRAGU MLADU ŽENU I NJEZINOG SUPRUGA

"NOSITI" NA MISU. I IDUĆI TJEDAN ĆU DATI SLUŽITI JEDNU

MISU ZA OČUVANJE NJIHOVOG BRAKA.

MOLIM I SVE VAS KOJI ĆE TE OVO ČITATI DA BAREM JEDNU

MALU MOLITVU UPUTITI NAŠEM LJUBLJENOM GOSPODINU ZA

OČUVANJE BRAKOVA SVIH ONIH KOJI U NJIMA IMAJU

PROBLEME.

BAREM TO MOŽEMO UČINITI.

I UČVRSTITE SVOJU VJERU U BRAK.

VJERUJTE U BRAK!

SVET I PRESVET MOJE TROJEDINI,

LJUBLJENI GOSPODINE BOŽE, OČE, SINE I

DUŠE SVETI!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA!

SMILUJ SE ONIMA KOJI SU U BRAKU.

ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I

TEBI SVETI JOSIPE!

MOLITE ZA SVE ONE KOJI SU U BRAKU

DA GA OČUVAJU.